

Niet parkeren op het terras

Klucht in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NIET PARKEREN OP HET TERRAS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DOLF - de eigenaar van het REEKALFJE

DIEUWERTJE - zijn vrouw

YVONNE KARNEBEEK - hotelgast

MIENTJE BLAUWVINGER/BABS LE NOBLE - hotelgast/soap actrice

FLOORTJE HOOGSTRATEN - hotelgast

BAREND BOOMSMA - politieagent

HANS VERBEEK - een hotelgast met autopech

MARIO PASTA di PANTALONE - kunstschilder

JUUL Old-KLOWSKY - amateur-bioloog/cameraman van G.R.E.R.

GREET - medewerkster koeriersbedrijf

DECOR:

Het stuk speelt in de lounge van een gezellig intiem familiehôtelletje op de Veluwe. Aan de achterwand, links, een doorlopende wand naar de andere kamers en restaurant. In het midden van de wand een kleine bar, waar iemand achter kan staan, en een deur of gordijn naar PRIVÉ. Voor de bar enkele krukken. Aan de linkerwand kamers 1 en 2. Aan de rechterwand, schuin in de hoek, de buitendeur voor algehele opkomst en een raam. Voor het raam een klein zitje. Verder aan de wanden enkele schemerlampjes. Op de bar een telefoon, bel en gastenboek. Achter de bar een bord met sleutels. Aan de wanden moet er voldoende ruimte zijn voor de schilderijen van Mario.

EERSTE BEDRIJF

Vrijdagmiddag.

Dieuwertje staat stofzuigen. Ze zingt vol overgave: O sole mio.

DIEUWERTJE: *(Dolf uit Privé achter op en blijft staan als hij Dieuwertje hoort galmen)* O sole mioooo... sta fron ta teeeel!!! *(er ligt een tekstboekje op tafel die ze pakt en vandaar uit verder zingt)* Manaa toe so leeee, kie bello nee!!! *(galmt)* O soooo!

DOLF: *(schreeuwt)* He Maria!!! Maria Callas!! *(trekt de stekker uit het stopcontact)*

DIEUWERTJE: *(met lange uithaal)* O solemiooo!!! *(kijkt en stopt het boekje snel weg)*

DOLF: *(applaudisseert)* Pas jij een beetje op de vloerbedekking? Je staat al vijf minuten op de zelfde plek te drukken.

DIEUWERTJE: O, was jij het.

DOLF: *(medelijdend)* Aaaaah nee, heb ik nu je optreden verstoord?

DIEUWERTJE: Ach, ga toch weg. Ik lach jou toch ook niet uit. Jij zingt zelf zo vals een kraai.

DOLF: Maar nog steeds Nederlandstalig Dieuwertje.

DIEUWERTJE: *(langs haar neus weg)* Ach nee, jij beheerst ook geen vreemde talen zoals ik.

DOLF: Nee; dat is waar. En dan vooral jouw spaghetti-Italiaans.

DIEUWERTJE: *(strijdlustig)* Gaan we katten? Dan weet ik ook nog wel wat van jou.

DOLF: Is dat dan niet zo?

DIEUWERTJE: *(schouder ophalend)* Ik weet niet waar je het over hebt.

DOLF: Ach Dieuwertje, ik heb de ogen niet in mijn zak, *(wijst op het tekstboekje wat Dieuwertje nog steeds in de hand houdt)* Wat is dat voor een boekje?

DIEUWERTJE: *(wil het niet laten zien)* O niks.

DOLF: Laat eens zien. *(pakt het boekje en leest)* BEL CANTO. Beroemde Italiaanse liederen. *(geeft het terug)* Ik had het kunnen weten. Hoe kom je daar aan?

DIEUWERTJE: O, dat had ik nog ergens liggen.

DOLF: Nou moet je niet proberen me wat wijs te maken. Dit is een splinternieuw boekje. Die heb je pas gekocht. Probeer je zo indruk te maken op onze vriend Mario?

DIEUWERTJE: Och wat Mario. Die ziet in mij alleen een moederfiguur.

DOLF: Modderfiguur??

DIEUWERTJE: *(kwaad)* Moederfiguur! Man, je begint doof te worden.

DOLF: *(lacht)* Mario Pasta di Pantalone. Een naam als de toren van Pisa.

DIEUWERTJE: *(naar de schilderstukken wijzend)* Maar je moet toegeven, hij kan prachtig schilderen.

DOLF: *(schouderophalend)* Het is maar net wat jij mooi vindt. Nee, die schilderijen zijn mij iets te modern.

DIEUWERTJE: *(kijkt)* Kun jij zien wat het voorstelt?

DOLF: Nee.

DIEUWERTJE: *(hoofdschuddend)* Nee, ik eigenlijk ook niet.

DOLF: *(spottend)* Ik denk dat Mario dat zelf niet eens weet. Expressionisme zegt hij. Gisteren hing hij deze weer op. Maar ik heb gezegd dat het nu afgelopen moet zijn. Wij hebben hier geen galerie.

DIEUWERTJE: Onze gasten kunnen het vast wel waarderen. Dat bevordert misschien wel de eetlust.

DOLF: Flauwe kul. Ik zou geen hap door de keel kunnen krijgen. Als we niet oppassen hangt er hier straks, op ieder vrij plekje, een schilderstuk van onze vriend Mario.

DIEUWERTJE: Ach joh, wat maken die paar schilderijen nu uit. Het is toch maar tijdelijk.

DOLF: Wacht even. *(zucht)* Als ik het goed begrijp heb je hem al toestemming gegeven?

DIEUWERTJE: Hij keek mij met zijn bruine ogen zo smachtend aan.

DOLF: Ja hoor, je hebt je weer mooi laten inpakken. *(speelt quasi hartstochtelijk)* En jouw eigen Adolfo dan Miamore Dieuweertje? *(knuffelt haar even. Juul old Klowsky, met vlindernet, verrekijker en andere attributen, links achter op. Hij is gekleed in een camouflagepak en draagt een grote zonnehoed)*

JUUL: *(hij blijft even besluiteloos staan en kucht)* Uchem, goedemorgen meneer en mevrouw.

DOLF: O eh.... goede morgen meneer Juul. Ik eh.... ik wilde mijn vrouw net een geheim in het oor fluisteren.

DIEUWERTJE: Hij kletst zomaar wat meneer Juul. We hebben helemaal geen geheimen voor elkaar. *(streelt hem liefjes door het haar)* Hij is nu op een leeftijd gekomen dat de hormonen bij hem overdag ook al beginnen op te spelen.

DOLF: Gaat u er weer op uit?

JUUL: Ja, het is zulk prachtig weer. Vandaag moet het lukken.

DOLF: O ja? Mag ik vragen wat er vandaag moet lukken?

JUUL: Meneer Dolf, in dit weekend valt de langste dag. Ik biologiekringen zeggen we dan altijd: ze worden wakker.

DIEUWERTJE: *(langs haar neus weg)* In Horecakingen zeggen ze altijd: het was een korte nacht. Dus gaat mijn man 's middags even

onder zeil. (*nadrukkelijk*) Als hij de kans krijgt.

DOLF: (*kijkt haar even vernietigend aan*) Wacht even. Ik begrijp het niet. Wie wordt er dan wakker meneer Juul?

JUUL: De Blauwvriendjes. (*de klemtoon op vriendje*) Ik wil deze zonnige dag benutten om er een of twee te vangen.

DIEUWERTJE: (*niet begrijpend*) Blauwe vriendjes?

DOLF: Dat kun je wel vergeten. Er zitten hier geen Smurfen.

JUUL: Nee meneer Smurf... eh Dolf. Een Blauwvriendje is een zeldzame vlindersoort, die alleen nog op de Veluwe voorkomt. (*declameert*) Rond de langste dag kruipen ze uit hun cocon. Om te fladderen in de zomerzon. Doei. (*zwierig naar buiten af*)

DOLF: Doei!! (*hoofdschuddend*) Die is helemaal klaar om ook te fladderen in de zomerzon. Wat een flierefluiter.

DIEUWERTJE: Zeg dat wel. Maar een aardige jongen. Alleen een ding snap ik niet.

DOLF: Wat snap je niet.

DIEUWERTJE: Is je dan nog niets opgevallen?

DOLF: Nee, buiten het feit dat hij geen alcohol drinkt is het een hele normale vent.

DIEUWERTJE: Wacht even. Dus iemand die geen alcohol drinkt is in jou ogen abnormaal?

DOLF: Nee, dat niet. Maar ik moet wel aan mijn omzet denken.

DIEUWERTJE: Ik bedoel, hij komt hier nu al een paar weken. En altijd keurig netjes in het pak. Maar als hij de hei op gaat lijkt het wel of hij op safari moet.

DOLF: Alleen een jachtgeweer ontbreekt er nog aan.

DIEUWERTJE: Maar het is geen reclame voor het Reekalfje.

DOLF: Eh Dieuwertje!!! Ik waarschuw je. Jij bemoeit je nergens mee. (*staat met zijn handen in de zakken*)

DIEUWERTJE: Nee, dat was ik ook niet van plan. Trouwens, daarvoor heb ik ook geen tijd. Straks sta ik er immers helemaal alleen voor.

DOLF: (*schrikt en grijpt naar zijn hart*) Wat zeg je? Alleen???

DIEUWERTJE: Ja. Zo te zien ga je emigreren.

DOLF: (*niet begrijpend*) Wie? Ik??

DIEUWERTJE: Ja, want je hebt je handen al ingepakt. Of ben je bang dat ze te pletter vallen?

DOLF: Hè Dieuwertje, zit toch niet altijd zo op mij te vitten. Ik heb tegenwoordig moeite om op toeren te komen.

DIEUWERTJE: Die indruk had ik net anders nog niet. Nou, schiet op, laat je handen wapperen, Maak eerst het terras gereed.

DOLF: Ja ja, ik ga zo. (*kijkt in het gastenboek*) Je weet dat er straks gasten komen?

DIEUWERTJE: *(wil links achter af)* Ja, kamers één en twee zijn gereed.

DOLF: Mooi. *(leest)* Weet je dat het drie dames zijn?

DIEUWERTJE: O ja. Zeker een stel vrouwen die op zoek zijn naar hun identiteit. Of hebben last van een burn-out?

DOLF: Benauwd?

DIEUWERTJE: *(nadrukkelijk)* Burn-out! Dat is een Engelse uitdrukking voor overspannen zijn. *(kijkt hem medelijdend aan)* Maar wees maar niet bang. Dat zal jou niet overkomen. Vooral niet als je daar zo blijft staan. *(wil links achter af)*

DOLF: Ja ja, ik ga al. *(bij de deur naar buiten)* Is er al koffie?

DIEUWERTJE: Nee, maar ik zal zo maken. Ik denk dat Barend Boomsma ook nog wel zal komen. *(komt weer terug)*

DOLF: Onze wijkagent?

DIEUWERTJE: Is het je niet opgevallen dat hij de laatste weken, bijna elke dag wel even langs komt?

DOLF: Dat zal dan wel komen omdat jij de beste koffie uit heel de omgeving zet Dieuwertje.

DIEUWERTJE: *(gevlaid)* Ach natuurlijk, wat dom van mij. De beste koffie zei je hè? Wat moet het zijn? Espresso of cappuccino?

DOLF: *(kwaad)* Nu moet je toch ophouden Dieuwertje. Gewoon Douwe Egbertino, zoals altijd natuurlijk.

DIEUWERTJE: *(bij het links afgaan met stofzuiger)* Zeg Dolf? Hoe zeg je Reekalfje in het Italiaans? *(snel af)*

DOLF: Zou je haar nou niet. Maar ik moet toegeven, ze zit vol humor. Dan ga ik nu eerst het terras in orde maken. *(als hij naar buiten wil)* Koffie? Ja, waarom ook niet. *(kijkt schichtig naar achter)* Zal ik dan maar? *(pakt een fles en leest)* Cappuccino koffielikeur. Producto Di Italiano. *(schenkt zich in)* Proost. *(als hij de fles weg zet en weer naar buiten wil komt Floortje Hoogstraten, met koffer, rechts van buiten op)*

FLOORTJE: Goedemorgen meneer.

DOLF: *(vriendelijk)* Goedemorgen mevrouw.

FLOORTJE: *(verlegen)* Er zijn gisteren twee kamers besproken. Door mevrouw Blauwvinger.

DOLF: *(vriendelijk knikkend in het gastenboek kijkend)* Dat klopt helemaal mevrouw Blauwvinger.

FLOORTJE: *(vlug)* Nee nee, Hoogstraten. Ik ben Floortje Hoogstraten. Mevrouw Blauwvinger heeft twee kamers voor drie personen geboekt.

DOLF: *(in het boek kijkend)* O ja, nu zie ik het. Bent u alleen?

FLOORTJE: Ja. Mijn vriendinnen zijn ook onderweg hier naar toe. Wij komen eens per jaar bij elkaar voor een reünie. Dat doen we al jaren.

Vroeger zaten we samen op de padvinderij en.....

DOLF: (*valt in, vriendelijk*) Ja hoor eens mevrouw, ik vind alles goed, als u maar geen kampvuur op de kamer stookt. (*als Floortje heel verschrikt kijkt*) Grapje!!! (*schaapachtig*) Dit is mijn manier om de gasten op hun gemak te stellen. (*voor zich heen*) Maar helaas word ik wel eens verkeerd begrepen. (*nieuwsgierig*) Mocht u een weekend zonder uw man uit?

FLOORTJE: Mijn man?? Hihhi, ik ben nog single hoor. (*zucht*) Nee, de ware Jozef heeft nog steeds niet mijn pad gekruist.

DOLF: Het is de ware Jacob mevrouw. Geen Jozef.

FLOORTJE: Is dat zo? (*afwezig*) Nou ja, wat maakt het ook uit. (*opeens gretig*) Heet u Jacob?

DOLF: Nee nee. (*geeft haar een hand*) Ik ben Dolf de Groot, eigenaar van dit etablissement. (*vertrouwelijk*) Zeg maar Dolf, dan luister ik het beste. (*langs zijn neus weg*) Als ik wil.

FLOORTJE: (*neemt hem van onder tot boven op en giechelt*) Ik zal er aan denken .....Dolf.

DOLF: Goed dus (*zakelijk*) uw vriendin heeft twee kamers besproken. Hoogstraten, Karnebeek en voor Blauwvinger?

FLOORTJE: Dat klopt. Yvonne Karnebeek en ik gaan zo als altijd op een kamer, Mientje Blauwvinger wil graag alleen.

DOLF: Dat moeten jullie onderling maar regelen mevrouw Hoogstraten. (*geeft haar het gastenboek*) Als u hier even uw naam en adres invult

.....

FLOORTJE: (*liefjes*) Zegt u maar Floortje!! Dat zeggen onze klanten ook altijd. Ik ben namelijk caissière bij supermarkt HET VOORDEELWAGENTJE.

DOLF: (*valt in*) Juist ja. Maar het is hier geen supermarkt. En het is ook niet mijn gewoonte om de gasten meteen bij binnenkomst al te tutoyeren.

FLOORTJE: (*gretig*) Tuten leren? (*nieuwsgierig*) Wat is dat??

DOLF: (*zucht*) Laat maar. (*de sleutel en haar koffer pakkend*) Zal ik u even voorgaan? (*beiden naar 1 af. Dieuwertje links achter op en ziet beiden nog net af gaan*)

DIEUWERTJE: Wat krijgen we nou? ik dacht dat we afgesproken hadden dat ik de gasten altijd naar hun kamer zou brengen. (*in het boek kijkend*) Floortje Hoogstraten. Dat is vast een van de drie dames. (*hoofdschuddend*) Wat een uitslover. Zo te zien heeft deze dame in elk geval geen burn-out. (*Barend Boomsma, in uniform, van buiten op*)

BAREND: Goedemorgen Dieuwertje.

DIEUWERTJE: Morgen Barend.

BAREND: *(wat verlegen)* Neem me niet kwalijk. Ik zat al even buiten op het terras te wachten maar er kwam niemand.

DIEUWERTJE: En toen dacht jij natuurlijk: Dolf en Dieuwertje zullen er wel niet aan gedacht hebben. Maar stel je gerust. De koffie is klaar. Wat zal het zijn? Espresso, cappuccino of gewoon koffie-Reekalfje?

BAREND: Nee nee, we houden het gewoon. Jouw koffie-Reekalfje is nog steeds de beste uit heel de omtrek.

DIEUWERTJE: Dank je voor het compliment Barend. Ik zal je koffie op het terras laten brengen. *(wil naar Privé af)*

BAREND: *(gaat bij het raam zitten)* Nee, laat maar Dieuwertje. Ik blijf wel hier. Het terras ziet er nu niet bepaald uitnodigend uit.

DIEUWERTJE: Wat bedoel je met niet uitnodigend uitzien?

BAREND: Nou ja, wat chaotisch en... *(Dolf uit 1 op)*

DOLF: Ha die Barend. *(wil bij hem gaan zitten)* Dieuwertje, is er al koffie?

DIEUWERTJE: *(blokkeert de stoel)* Is het terras klaar?

DOLF: Nee, maar dat doe ik straks.

DIEUWERTJE: *(plechtig)* Er is mij zojuist ten ore gekomen, dat ons terras er nu niet bepaald uitnodigend uit ziet. Dus, dan is er *(nadrukkelijk)* nu ook nog geen koffie. *(voordat hij een woord kan zeggen heeft Dieuwertje hem buiten de deur)*

BAREND: Nou nou, jij bent ook niet voor de poes.

DIEUWERTJE: Kan me niets schelen. Dolf moet zorgen dat het terras er 's morgens piekfijn uit ziet.

BAREND: Zo erg was het nu ook weer niet. Ik had voor mezelf al een tafeltje en stoel neergezet.

DIEUWERTJE: *(mopperend)* Het is toch van de gekke dat de klant zijn eigen plekje moet creëren.

DOLF: *(van buiten op)* Van wie is dat rooie autootje op het terras?

BAREND: Die stond er al.

DOLF: Dan weet ik genoeg. *(klopt, wacht niet, naar 1 af)*

DIEUWERTJE: Wat die stond er al? *(kijkt naar buiten)* Ook dat nog. *(haastig naar Privé af. Even later Floortje en Dolf op)*

DOLF: Ik weet niet of u het gezien hebt, maar de parkeerplaats is achter.

FLOORTJE: Daar heb ik, eerlijk gezegd, helemaal niet opgelet. Ik had alleen maar oog voor dit prachtige plattelandshotelletje

DOLF: Dat kan wel zo zijn, maar het terras is geen parkeerplaats. *(hoofdschuddend tot Floortje)* Ik snap trouwens niet hoe u dat ding daar gekregen hebt.

FLOORTJE: Gewoon tussen die stoelen en tafeltjes door.

DOLF: Zonder ook maar iets te raken? Mijn compliment.

DIEUWERTJE: *(uit Privé op met koffie voor Barend)* Zeg dat wel. Hij heeft al moeite met een vol dienblad.

BAREND: *(gaat opstaan)* Mevrouw, ik moet u er helaas op attent maken dat u daar niet mag parkeren.

FLOORTJE: Dus ik krijg een bekeuring?

BAREND: *(schaapachtig lachend)* Nee zeg, stel je voor. Hoogstens een berisping van de eigenaar. Dit terras is privé. Dat hoort bij het Reekalfje.

FLOORTJE: Goed, als hij daar niet mag staan, zet ik hem wel even weg. *(wil naar buiten af)*

DOLF: *(loopt haar haastig achter na)* Ho ho, ik ga mee. Straks moet ik ook nog nieuw terrasmeubilair aanschaffen. *(beiden naar buiten af)*

DIEUWERTJE: *(kijkt hen hoofdschuddend na)* Ik wist niet, dat hij nu ook al rij-instructeur was.

BAREND: Is dat een van jullie gasten Dieuwertje?

DIEUWERTJE: Ik geloof het wel. Ik heb nog geen gelegenheid gehad om kennis met haar te maken. *(gaat bij hem zitten)*

BAREND: Ik vind het wel een beetje dom van haar om een auto op het terras te parkeren.

DIEUWERTJE: Wees dan maar blij dat je er geen koffie zat te drinken.

BAREND: Hoe bedoel je? *(schaapachtig lachend)* O juist ja. Ze zou me zo maar hebben kunnen aanrijden.

DIEUWERTJE: Precies. Maar dan waren we misschien eindelijk eens een keer in het nieuws gekomen, Het eerste verkeersongeval sinds mensenheugenis. *(lacht)* En dan nog wel op het terras van het Reekalfje. *(somber)* Er gebeurt hier normaal nou nooit eens wat.

BAREND: Dat kan zo opeens veranderen. Lees je geen kranten?

DIEUWERTJE: Jawel, maar daar word ik altijd zo depri van. Ik lees alleen maar wat hier in de omtrek gebeurt. En dat is ook nooit iets schokkends.

BAREND: Wees dan maar blij. *(voorzichtig)* Dus dat stuk over die flessentrekker heb je ook niet gelezen?

DIEUWERTJE: Nee, maar Dolf heeft me er wel iets over verteld. Hij had het over een vent die overal een tijdje in een hotel logeert.

BAREND: Ja, en dan op een gegeven moment, zonder te betalen, met de noorderzon is vertrokken.

DIEUWERTJE: *(kwaad)* Wat een rotzak hè. Moet je voorstellen. Je slooft je uit. Zorgt dat het eten en het bed prima is. En vervolgens pleite. Daar moet je toch niet aan denken.

BAREND: Dat gebeurt helaas veel vaker dan je denkt.

DIEUWERTJE: *(onverschillig haar schouders ophalend)* Dolf zei nog wel, zoiets gebeurt alleen in de stad en in peperdure hotels.

BAREND: Hij doet er nogal luchtig over.

DIEUWERTJE: Zo is hij nou eenmaal. Op dat gebied is hij een zieltje zonder zorgen. *(met lege kopje naar Privé af)*

BAREND: Die Dieuwertje. Ze neemt geloof ik mijn verhaal, over die flessentrekker, helemaal niet serieus. *(Dolf en Floortje van buiten op)*

FLOORTJE: *(verongelijkt)* Ik vond het wel overdreven dat u het hele terras eerst leeg wilde maken en ik moest aanvegen.

DOLF: Dat noem ik nou van de nood een deugd maken.

FLOORTJE: *(verrast tot Barend)* Hebt u op mij gewacht?

BAREND: *(gaat keurig in de houding staan)* Eh ja, eh nee, nee, mevrouw.. Ik wilde net weg gaan. Mijn plicht roept en.....

FLOORTJE: *(valt in, paniekerig)* Ik heb echt niet te hard gereden agent. *(voelt)* En mijn gordel? Ik weet het zeker. Die had ik ook om. U moet mij geloven. Echt waar. En ik heb ook niet gedronken. *(buigt zich naar hem toe)* Ruikt u maar.

BAREND: *(gaat onzeker een pas achteruit)* Nee, nee, dat is helemaal niet nodig. Ik geloof u zo wel.

FLOORTJE: Wilt u mijn papieren zien? Rijbewijs? Verzekering? A.P.K.? De papieren heb ik allemaal op mijn kamer. Komt u maar mee.

BAREND: *(verlegen)* Maar mevrouw, ik ben helemaal niet van plan om u te bekeuren. Waarom zou ik?

FLOORTJE: *(teleurgesteld)* Moet u mij dan ook niet fouilleren?

BAREND: Nee, mevrouw. U hebt niets verkeerd gedaan.

DOLF: *(voorzichtig tot Barend)* Zou je voor de zekerheid toch niet... *(geeft hem een vette knipoog. Barend kijkt discreet de andere kant op)*

BAREND: Nee, ik eh... *(op zijn horloge kijkend)* Ik bedenk opeens dat ik nog wat anders te doen heb. Ik ben ook nog klaar-over bij de basisschool. *(haastig naar buiten af)*

FLOORTJE: *(kijkt hem verwonderd na)* Wat een persoonlijkheid.

DOLF: Ja, mevrouw. We hebben het erg met hem getroffen. Vanaf de eerste dag dat hij hier agent is, kun je wel zeggen dat we in het veiligste dorp van Nederland wonen. Inbraak of winkeldiefstal is hier een onbekend fenomeen.

FLOORTJE: *(voorzichtig)* En als ik nu per ongeluk eens een hulsje lippenstift, bij Het Kruidvat, zou stelen?

DOLF: Dan mag u, als het niet goed is, de volgende dag komen ruilen. En nu ben ik aan koffie toe. *(naar Privé af en Floortje naar 1 af. Even later Mario, met een groot schilderstuk, van buiten op. Hij zoekt of er nog plaats is om hem ergens op te kunnen hangen. Dan zet hij hem op een stoel en gaat er op enkele meters afstand naar staan kijken.)*

Dieuwertje uit Privé op)

MARIO: *(met een zwierig gebaar)* Buongiorno Dieuweertje! *(met de klemtoon op weertje)*

DIEUWERTJE: *(stuntelig zwierig)* Bon sjornoo Maaario!!

MARIO: *(wijst naar het schilderstuk, wat overigens niks voorstelt)* Dieuweertje, jij benne de eerste die et ziete. Mijn nieuwste skilderstoek. Oe vind je emme?

DIEUWERTJE: *(wat aarzelend)* Eh mooi.

MARIO: Ik vind em zelf ook zeer keslaagd. Als je goed kijkt zie je al die dieren zo over die ei lopen.

DIEUWERTJE: Dieren? In zie geen dieren op eieren. Wat moet het dan voor stellen?

MARIO: Maar Bella Dieuweertje, zien jou glanzende ogen dat dan niete?

DIEUWERTJE: Ja, ik krijg er tranen van in de ogen, zo mooi. *(pinkt voorzichtig een traantje weg)*

MARIO: Geloekig. Als mijn koenstwerk jou ontroerd, dan is et keslaagt. *(trots)* Dieuweertje, dat is die skaapskooi op die eide met die vijftig skapen.

DIEUWERTJE: *(begrijpend ja knikkend)* Nu je het zegt, ja. *(voorzichtig)* Weet je zeker dat het er vijftig zijn?

MARIO: Dat isse toch niet belangrijk. Door die moderne vormgeving is dat alleen een symbolisch ketal. Er kunnen er even goed onderd zijn. Et gaat om de essentie van die compositione.

DIEUWERTJE: *(ijverig)* Dat had ik al wel begrepen.

MARIO: *(hij houdt het schilderij ergens tegen de wand)* Wat ad jij kedacht? Ier?

DIEUWERTJE: *(aarzelend)* Wacht daar nog even mee Mario. Dolf vond dat het nogal vol werd aan de muren.

MARIO: Dat benne ik volkomen met die Adolfo eens. *(haalt resoluut een ander schilderstuk van de wand)* Wij angen die skaapskooi ier. En dan deze in die ristorante. *(Dolf uit Privé op)*

DOLF: Niks geen schilderijen meer in die ristorante.

MARIO: Wacht noe eens even beste Adolfo. Niet oordelen voor dat je mijn nieuwste skilderstoek ebt gezien? *(troont Dolf mee achter de bar)* Moet jij voorstellen. Jij staan ier. Wat zien je danne?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto